

[Chr. J. Hansen.]

opmærksomhed. Indenfor de pågældende husmandskredse har man jo også nær tilknytning til jordlovsudvalget, som det ærede medlem er formand for, og det er måske ved at se på udviklingen, man er nået til den skepsis, man ved forskellige lejligheder har givet udtryk for. Nu gav det ærede medlem visse oplysninger om udstykningen, og jeg vil gerne sige, at jeg var glad for at høre disse oplysninger, der selvfølgelig kommer fra jordlovsudvalget, som det ærede medlem er formand for. Det var en interessant redegørelse for, hvordan det er gået med udstykningen i den senere tid — der blev nævnt en udstykning på 290 nye ejendomme, tror jeg, det var —, og hvor mange der har fået tillægsjord, gartneribrug o. s. v., og der er ingen tvivl om, at disse tal, der afgjort er de nyeste, vi har, vil blive læst med interesse hele landet over af dem, der interesserer sig for dette spørgsmål. Noget andet er, om vi som helhed skal betragte en udstykning på omkring 300 brug om året for tilstrækkelig, når man er bekendt med, hvad også det ærede medlem gav udtryk for, at der praktisk talt ikke er flere landbrugsejendomme i dag end ved århundredets begyndelse. Der var efter gennemførelsen af de første udstykningslove, såvidt jeg erindrer, en årrække, hvor udstykningen lå på omkring 500 husmandsbrug om året. Det var i særdeleshed efter gennemførelsen af jordlovene af 1919 med al den majoratsjord, man på det daværende tidspunkt fik til udstykning, at man kom op på dette tal. Det er senere gået tilbage, og en overgang var der praktisk talt ingen udstykning i gang, men det har sine naturlige årsager. Det er da ikke mærkeligt, om der nu pludselig er stor interesse for sagen, og så bliver spørgsmålet, om de 290 brug er nok, men jeg nærer ikke tvivl om, at det spørgsmål skal man nok diskutere og tage stilling til indenfor de interesserede husmandskredse. Det ærede medlem gav udtryk for, at når disse oplysninger var kommet frem, var det ikke mindst af hensyn til folk, der taler uden at vide bedre besked. Det er der, jeg har mine tvivl, for jeg tror, man i disse husmandskredse ved god besked på grund af den forbindelse, der er mellem dem og jordlovsudvalget. Jeg tror, de ved besked med, hvad de taler om.

Det ærede medlem hr. Oluf Johansen talte om, at udstykningsmæssigt var forholdene noget stillestående for tiden, og at jeg i min kritik af udstykningen muligvis havde overset, at der ville komme meget

jord frem. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg har ikke rettet nogen som helst kritik mod den udstykning, der er foregået, jeg har kun udtalt, at man indenfor husmandskredse er skeptisk overfor udviklingen, jeg har hverken sagt, at der blev købt for lidt jord eller for meget, eller at der blev taget for blidt på forholdene eller noget som helst i den retning. Men som repræsentant for et parti og som et medlem af tinget, der i høj grad interesserer sig for jordspørgsmålet, har jeg rejst disse spørgsmål, som jeg ved at mange interesserer sig for.

Så talte det ærede medlem om, at mine partifæller i jordlovsudvalget indtog en anden stilling, og om hvorvidt man i tilstrækkelig udstrækning benyttede forkøbsretten. Det ærede medlem nyder vist ikke den ære at være medlem af jordlovsudvalget, for i så fald ville der nok ordentlig komme gang i galocherne, men jeg vil gerne sige, at mine partifæller, såvidt jeg ved, ikke tager anden stilling end, at de interesserer sig for udstykningsspørgsmålet og presser på mest muligt, ligesom de gør indenfor andre interesserede kredse her i landet, og det synes jeg kun er godt. I hvilken udstrækning man benytter forkøbsretten, er jeg ikke helt klar over, og det er det ærede medlem måske heller ikke, det kan man kun vide indenfor jordlovsudvalget og indenfor hovedbestyrelsen for De samvirkende danske Husmandsforeninger. Men det er mit indtryk efter de udtalelser, jeg har hørt af interesserede folk, at man alle vegne, hvor der er nogenlunde fornuft i det, benytter forkøbsretten; jeg ser, at den højtærede formand for jordlovsudvalget nikker, så jeg må altså have ret i denne betragtning. Men det kan i enkelte tilfælde være således, at det anses for uforvarsligt at bruge forkøbsretten, og man må da tro, at der er god begrundelse for det, når det ikke sker.

Hvad angår al den megen jord, der menes at ville komme frem på et vist tidspunkt, afhænger det jo både af, hvilke krav der stilles og hvilke tilbud der kommer fra de pågældende, der skal af med jord, men jeg hører til dem, der tror på, at hvis der virkelig kommer tilbud om megen jord, skal vi også nok finde både ansøgere til at dyrke den og udvej for at få den udstykket og afhændet til dem, der har interesse i at få den.

Hvad angår spørgsmålet om storbrugs og gårdmandsbrugs afgivelse af jord, vil jeg gerne sige, at det er ikke nogen speciel politisk opfindelse af de radikale; der har indenfor alle kredse og alle partier i vort